

ALFÖLDI MÉHÉSZET

B SZEGEDVIDÉKI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

MEGJELNIK MINDEN HÓ 15-ÉN.

<p>Munkatársak: GUSEO FERENC, állam- pénztári tanácsos, HARTVIGER ÁGOSTON Lozonc.</p>	<p>Felelős szerkesztő: FÜLÖP JÓZSEF Előfizetési díj: Egész évre 10.000 K, félévre 5.000 K</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Osztrovszky-utca 4. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények is küldendők. Kiadja: Fülöp József. Telefon: 739</p>
<p>A „Szegedvidéki Méhész-Egyesület“ évi tagsági díja 1923. évtől kezdve 1 kg. méz, minek ellenében külön díj nélkül jár hivatalos lapunk, az „Alföldi Méhészet“ is. A tagdíjak az egyesület címére küldendők: Szeged, Berliini-körút 5. Telefon: 5—56</p>	<p>EGYES SZÁM ÁRA 1.000 KORONA. Egyes számok külön is kaphatók a Mézértékesítő Szövetkezetben Szeged, Szent István-tér 5. Telefon: 17—25.</p>	

1924.

Ismét elmúlt egy méhészgazdaságilag is szomorú esztendő. Szomorú még a visszaemlékezés is! Hordástalan időjárás, méhcsaládok tömeges pusztulása, gyengébb anyagi erejű méhésztársaink letörése, gyengébb lelki erejű méhésztársaink elernyedése, a méhésztársadalmi élet pangásnak indulása volt a jellemzője. Csakhogy már elmúlt.

Csakhogy már itt az ujesztendő az ő reménységeivel! Megfogyatkoztunk ugyan, de a megmaradtak gazdaságunkon szeretettel csüggő szívvel, erős lélekkel, acélos izmokkal, higgadt megfontolással, kitartó munkakedvvel, eredményt ígérő erős összetartással, magyar becsülettel állnak méhészgazdaságunk szolgálatára. Jöhetnek kisebb-nagyobb megpróbáltatások, de az eredmény nem lehet kétséges. Magasra emeljük nemes zászlónkat; hívjuk, lelkesítjük, oktatjuk, példaadással buzdítjuk méhésztársadalmunkat. Mindenképen segítségére leszünk. Engedje a Magyarok Hatalmas Istene, hogy még ez évben újra a régi „tejjel-mézzel folyó“-vá váljék szeretett szép Hazánk! Engedje, hogy erről tehessen tanúságot augusztus végére tervezett kiállításunk!

Szeged, 1924 január. Jobb ujesztendőt minden méhésztársunknak!

Takács Gyula,
ügyv. elnök.

A méhek beteleléséről.*)

Irta: *dr. László Márton.*

A méheknek télen mindenekelőtt megre van szükségük. A meleg a méheknek éltető eleme. Meleget a méhek kétféle módon tudnak fejleszteni: a) mechanikai módon mozgás által; b) organikus módon, t. i. az anyagcsere égsi folyamata által. A méhek a téli gomolyagban bizonyos surlódásszerű mozgást végeznek és ekként meleget fejlesztenek. Sok ezer méhnek ilyen surlódásszerű mozgása adja ezt a jellegzetes tompa morajt, mely alig hallható és

*) A Kolozsvárt megjelenő „Méhészeti Közlöny“-ből.

amely a jó betelelésnek egyik fő és biztos tünete. A melegfejlesztésnek másik, még bővebb forrása a belső égési folyamat. T. i. a mézfogyasztástól a méhek vérében fejlődött szénhidrátok a belélegzett levegő oxigén tartalmával oxidálódnak, azaz elégnak. Ezen belső égési folyamat folytán a méhek meleget lehelnek ki és a gombolyagban összegyűlt több ezer méhnek melegkilégzése lehetséges folytonzó kályha módjára fűt. Mert a méhek — mint tudjuk — egymásba kapaszkodnak és így mindenik méhnek meleg kilégzése a többiek fűtésére is szolgál, úgy hogy egy méhnek alig elképzelhető minimális többlettel kell az összes méhek által fejlesztett meleget fokoznia, hogy a szükséges hőmérséklet állandósuljon. Pld. tegyük fel, hogy 30.000 méhből álló család melegsüksége 25°C . A külső hideg levegő beáramlása folytán három másodpercenként csökken a kaptár levegőjének hőmérséklete 1°C -t. Ennélfogva 30.000 méhnek 3 másodpercenként kell 1°C meleget fejleszteni, vagyis egy méhnek $1/30000^{\circ}\text{C}$ -t és pedig, amint az már fentebb is említve volt, kétféle módon, t. i. mechanikus és organikus módon. Ez a méhek melegfejlesztésének a titka, mellyel ugyszólván semmiből tudnak télen át a $25\text{--}30^{\circ}\text{C}$ hidegben ugyancsak $25\text{--}30^{\circ}\text{C}$ meleget fejleszteni és azt állandóan fenn is tartani. Önként is érthetőleg: minél népesebb a család, annál kevesebb melegfejlesztési kötelem hárul az egyes méhekre és így annál könnyebben tudják azt teljesíteni. A jó és biztos telelésnek legelső és legfőbb kelléke tehát a család gazdag népessége.

A szükséges meleg levegő természetesen csak a gomolyag keretein belül van, ellenben az azon felüli része a fészek levegőjének már sokkal hidegebb, úgy hogy ha a méhek nincsenek aránylag kevés keretre összeszorítva, akkor előfordul, hogy a gomolyag levegője 30°C meleg, holott a fészek periferiáján a levegő annyira lehült, hogy még 9°C meleg sincs és így, ha a méhek oda kerülnek, a hidegtől megdermednek. A méhek tehát — amint látjuk — télen át *önmagukat melegítik*, nem pedig — a kaptár levegőjét.

A régi iskola sokáig volt abban a tévedésben, hogy a méhek a kaptár levegőjét melegítik fel és abba telelnék, következésképpen ősszel a röplyukat jól megszükitették, a fészket pedig annyira összeszorították, hogy a méhek sokszor még a leghátulso keretet is kénytelenek voltak ellepni. Sőt gulaformájú kaptárokat szerkesztettek, hogy télen át minél szűkebb helyre szoruljon a család és így annál nagyobb melegben legyen, illetőleg a méhek annál könnyebben tudják a kaptár levegőjét felmelegíteni.

A modern iskola a méhek melegfejlesztési titkának birtokában nem szorítja össze télire a fészket, hanem a szükséges mézes kereteken felül még néhány üres záró keretet is tesz abból a célból, hogy ezek mintegy felső ruhaként védjék a családot a hideg levegő hirtelen behatásával szemben.

De helytelenül járt el a régi iskola akkor is, amikor a röplyukat télire nagyon megszükitette s ezáltal elzárta a családot a szükséges jó friss levegőtől. Mert ha a méhek nem kapnak elegendő mennyiségű oxigént és ennek folytán organikus módon nem tudnak elegendő meleget fejleszteni, akkor kénytelenek a melegfejlesztés mechanikai módjához fordulni és a hiányt surlódásszerű mozgással pótolni. Ha a mechanikai melegfejlesztés a rendesnél nagyobb, akkor a moraj is erősebb, sőt valóságos zugássá fajul. Innen van az, hogy a levegőhiányban szenvedő család jobban szokott zugni, mint az a család, mely semmi hiányt sem szenved. Annál a családnál, melynél a mechanikai tevékenység a rendesnél nagyobb, nagyobb az anyagcsere is, a nagyobb anyagcsere több bélsárképződést idéz elő. A rendesnél több bélsárképződés pedig vérhasra vezet.

Ugyancsak a méhek melegfejlesztésének hiányára vall, hogy *a méhészek*

legtöbbje november, december, január hónapokban jobban bepakolják papírral a fészket, mint február, március hónapokban, holott a méheknek nem annyira télen, mint inkább annak végefelé és kora tavasszal van szükségük nagyobb melegre. Mert a téli gomolyag megbontásakor már valóban a kaptár levegőjét kell a méheknek felmelegíteniök és abban ápolni a fiasítást. Tehát ekkor, vagyis az első tisztulási kirepülés után a legközelebbi alkalmas időben kell a fészket összeszorítani, a röplyukat megszükiteni és olyan melegen bepakolni a fészket, ahogyan csak lehet. Mert ekkor igényli a család a legtöbb meleget s hány olyan tudatlan méhészt van, aki éppen megfordítva cselekszik! Ez pedig a családnak biztos visszafejlődését idézi elő. A meleg takarókat és pakolásokat a legcélszerűbb egészen május 14-ig, vagyis a fagyosszentekig meghagyni és rögtön utána a mézkamrákat felszerelni. Ha jó tavaszi levégő van, úgy az oldaltmélő kamrát előbb is meg lehet nyitni.

November, december, január hónapokban nem szabad tehát a fészket tulságosan melege pakolni, sőt célszerű a küszöbdeszkán át való szellőzésről is gondoskodni. Ebből a célból elegendő a küszöbdeszkára 2—3 lyukat furni, még pedig a régi 20 filléresek nagyságában. Ezeket a lyukakat béleljük ki drótszövettel, hogy a tisztuló kirepüléskor ne tudjanak a méhek a küszöbdeszkánál kimászni. A szellőzés ezen módja által elkerüljük a hátulsó lépnek penészesedését, ami azért bir sullyal, mert a penészesedés a méheket a tavaszi fejlődésben nagyon visszaveti. Dr. Gerstung, a németek nagy méhész, a méhek tavaszi betegségét — a májusi vést — egyenesen a lépek penészesedésével hozza okozati összefüggésbe.

Mézeltő gyógynövények.

(A szegedi kísérleti telep második éve.)

A levegőben van, divatos jelszó lett, a méhlegelő kérdéséről méhészeti körökben, egyesületekben, szaklapokban beszélni és róla írni. Aktuálissá tette a méhlegelő sürgős rendezésének kérdését az 1921., 1922. és 1923. aszályos, nyomoruságos méhészeti év. Városok, községek, az ügyért rajongó magánosok területet engedélyeztek és adtak a mesterséges méhlegelő megalapozására, hogy ott tengeri és buza termelése helyett új, mézeltő növények bemutató termelése induljon meg.

Ezen új telepek kezelőinek, méhészeti körök vezetőinek és irányítóinak a figyelmét szeretném felhívni kísérleti megfigyeléseinkből származó értékes eredményeinkre, melyet a *Szegedi Gyógynövénykísérleti Telepen* a mézeltő gyógynövények termelése körül szerezünk.

A mesterséges méhlegelőt országosan szervezni a méhészeti egyesületek és körök széttagoltsága folytán nem lehet s azért meg kell elégednünk azzal, ha a helyi viszonyoknak megfelelően vidéki centrumokat alakítunk az egyes Mezőgazdasági Kamarák területén belül, hogy ott a mézeltő növények termelését bevezessük, jelentőségét gyakorlati irányban bemutassuk s a megindult nyomon a mesterséges méhlegelőt kiépítsük.

Jövedelmező méhészkedést csak úgy folytathatunk, ha méheink kora tavasztól késő őszi megtalálják a napi eleségüket képező virágport és nektárt,

Tagdíj 1924. évre 10.000 korona, ujonnan belépő tagoknak belépési díj 3000 korona, pártoló tagsági díj 2500 korona. ☒ A tagdíjak portómentes beküldésére lapunk jelen számához csekk-lapot mellékelünk!

A tagdíjak az év első három hónapjában befizetendők!

sőt a család fejlesztésére és továbbszaporodására szükséges többlet virágpör és méz is elegendő, sőt fölös mennyiségben áll a méhek rendelkezésére, amelyből az évi többlet lépkészlet (viasz), raj és mézfelesleg származik, amiből a méhészt fáradtságának gyümölcset élvezi.

A természet nem minden évben (igy 1921., 1922. és 1923. évben sem) tudja a méheket és a méhtartókat kielégíteni kellő mennyiségű mézzel, azért a természet mostohaságát saját emberi erőnkkel kell ellensúlyoznunk oly módon, hogy megadjuk a méheknek a gyűjtéshez való alapot a mézelő növények nagyobb arányban való (elszaporításával) termelésével.

Szegeden 1923. év április havában a gyümölcsfákról volt a napi szükségletet kielégítő hordás, utána kánikula következett az akác virágzásáig s egyuttal hordástalanság május 4—14-ig s a méhek a herefiasitást dobálták ki.

Az akác május 14—25-ig virágzott. Mézelt, de keveset tudtak a méhek a kedvezőtlen időjárás miatt róla gyűjteni. Az akácmézet a fiasítás hamar felélte, a júniusi igen kevés *hárs* is csak tengetőt nyújtott. Hordástalanság július elejéig. amidőn a kevés *Koelreuteria* (serétfa) nyújtott — a július eleji másodszeri fiasítás kihányás után — egy kis életrevalót, majd ezt követőleg a *japánakác* (sofora) adott határozott jó hordást, melyből még tartalékba is került. Augusztus közepén a *napraforgó* rengeteg virágpört és jó mézhordást adott. *Fisztes fű* sem júliusban, sem augusztusban (eső hiányában) nem mézelt, csak szeptemberben nyújtott keveset, néhol októberben is, de a téli szükségletet nem bírták a méhek róla behordani.

Károm éven át maradt el a szegedi méhészt reménye a mézontó tisztességre nagy tömegben való virágzása.

A család és reménytelenség sok méhészt kényszerített arra, hogy méhcsaládjainak számát apassza részben eladás, részben a családok egyesítése útján, mert az etetéshez szükséges drága mézet (augusztusban 6500 K, októberben 8000 kg.-ként) megfizetni nem tudta.

A fenti általános képpel szemben a *Gyógynövény Kísérleti Telepen* termesztett és megfigyelt mézelő-, fűszer-, gyógy-, olaj- és egyéb növények után a következőket tapasztaltuk:

A *Kísérleti Telep* közelében levő méhészetek méhcsaládjai április havában a gyümölcsfákról a napi eleséget begyűjtötték. A *repcé* táblák (távolabbi gazdaságban) április 23-tól május 7-ig adták az első mesterséges méhlegelőt, amelyből a méhek erősen gyarapodtak az akácvirágzásig.

A *repcét* követőleg, illetve vele egyidőben április 29-től május 10-ig a magnak termelt, hamar elvirágzó *káposzta*, *kelkáposzta*, *karaláb* virága nyújtott kevés, de biztos mézet és virágpört.

A *fehér mustár* május 10-től 30-ig, három héten át ontotta a mézet és virágpört s a méhek az egész május hó folyamán erről a növényről gyűjtötték a legtöbbet, mert a kevés és hamar elvirágzó akácot otthagyták.

A *fehér mustár* a *repcé* után a legértékesebb mézelő-, olaj- és fűszer növényünk, mely egység területre vonatkoztatva rengetek virágját fejleszt s fokozatosan fejleszti ágait és ezen a rengetek virágjuk s a méhek az ágak csúcsáig járnak és biztosan termékenyítik a méz és virágpör hordása alkalmából. Mint összekötő mézelő növény a *repcé* és akác virágzása között érdemel elsősorban figyelmet s a bimbókorában lefagyott akácvirágot teljes mértékben pótolni tudja. A *fehér mustár* virágzása kezdetén először a vadméhek járnak s csak a fővirágzás felé, az intezív aroma képződés idején látogatják a műveleti méhek olyannyira, hogy óriási munkateljesítményükkel bámulatba ejtik a szemlélt.

A *korriander* június 4-től július 2-ig virágzott s ontotta a méhek számára a lilaszínű virágport és a mézet, Egységterületre vonatkoztatva a korriander ernyő virágzatán rengeteg apró viragot fejleszt s a méhek erősen járták s mézeltek róla. Idei megfigyelések, más évek megfigyelésével szemben azt mutatják, hogy a korriandert virágzás kezdetén a méhek nem járták oly mértékben, mint a fehérmustárt, s csak a fővirágzás idején s az elvirágzás felé volt a méhjárás szokásosan intenzív.

A korriander megkötése igen jól sikerült, amihez a méhek jelentős mértékben járultak hozzá a virágok intenzív látogatása folytán. (Folyt. köv.)

Renczes Ferenc

okl. gazda, a szegedi gyógynövényeiserletti telep vezetője.

„A Szegedvidéki Méhész-Egyesület“ hivatalos közlései.

1. **Hivatalos közléseinket** rövidre szorítjuk, hogy minél több szakcikket hozhassunk.

2. **Méhészkiállításunk** előkészületei szorgalmasan folynak. Kérjük a további jelentkezéseket.

3. **Tanfolyamok** (a tél folyamán 12 napos elméleti és a méhészeti idény alatt 6 napos gyakorlati) és egy-egy napos előadás tartására irányuló kívánságok mielőbb bejelentendők.

4. **Tagsági díjunk** 1924. évre 10.000 korona. Ujjonnan belépő tagok ezenkívül 3000 korona beiratási díjat fizetnek. Pártoló tagsági díj 2500 kor. Kényelmesebb befizetésére jelen számunkhoz csekklapot mellékelünk.

5. **Jövő választmányi** ülésünket február hó 3-án, vasárnap délután 3 órakor tartjuk a kegyesrendi főgimnázium VIII. osztályának tantermében.

6. **Febr. 14-én**, csütörtökön este 6 órakor a Bohn-féle sörcsarnokban kedélyes méhészeti összejövetelt tartunk.

7. **Választ** csak válaszbélyeg csatolása esetén adhatunk.

8. **Ökécskán** december 23-án *Takács* Gyula ügyv. elnökünk és *Renczes* Ferenc választm. tagunk a gazdakörben nagyon látogatott előadást tartott. A fiókkör megalakulása Imre Kiss Béni méhésztársunk buzgólkodása mellett biztosítva van.

9. **„Támogassuk Egyesületünket“** céljára beérkezett adományok: *Mézértékesítő Szövetkezet* 10.000 korona, *Varga* Sándor Vásárhely-Kutas 5000 korona, *Jóhart* Mihály Szeged-Alsótanya 800 korona, *összesen 15.800 korona*. Hálás köszönet érte. Reméljük, példájukat sokan követik. Eredménye lesz, hogy a köz érdekében többet adhatunk és eredményesebben dolgozhatunk.

10. **Kilépések.** *Több kishitű méhész* jelentette be kilépését egyesületünk-ből, akik elvesztették türelmüket, munkakedvüket, akik elcsüggedtek! Most válik el, kik az igazi vérbeli méhészek, kik azok, akik jó és balsorsban kitaranak mellettünk. Ezek fogják alkotni a magyar méhésztársadalom gerincét!

A „Széttelátó Méhész“ I., III., VI., VII. és IX. évfolyamait MEGVÉ-
TELRE keressük. Árajánlatok lapunk szer-
kesztőségéhez intézendők.

Mézértékesítő szövetkezetünk közlései.

(Üzlethelyiségünk Szegeden: Szent István-tér 5. sz. Telefon: 17—25.)

1. **Szövetkezetünk alaptőkeemelésében** ujabban résztvettek a következők: *Bugyi Károly* tanító 100.000 K, *Fülöp Józsefné* 100.000 K, *Ligeti Jenő* 100.000 K, *Horváth János* 100.000 K, *Vitz Ivánné* Horváth Mária 100.000 K. E jegyzéseket az érdekeltek dec. 31-éig be is fizették. Alaptőkénk az újabb jegyzésekkel 3,100.000 koronára emelkedett.

Gyékény-, szalmakasok, keretfogók, kaparók, sejtvágókések, Ritschevilla, méhészsapkák, méhészkeztyük, Háuremann-rács, rostaszövet, hajszálhuzal és egyéb méhészeti eszközök kaphatók szövetkezetünkben. Kérjen árjegyzéket!

KÜLÖNFÉLÉK.

□□□

1. Az „Alföldi Méhészet“ támogatása. Ifj. *Páder Ferenc* Győr 10.000 kor., *Varga Sándor* Vásárhely-Kutas 5000 kor., *Kutassy István* Szeged 10.000 kor. adományt üldöttek be lapunk támogatására. *Varga Sándor* méhésztársunk ezeket írja levelében: „A tizezer korona tagsági díjon felül küldök ötezer koronát, amit az egyesület és a lap fentartási költségeihez sziveskedjenek csatolni, hogy járuljak én is ecsekély összeggel ahhoz az adományhoz, amiből egy méhésznek sem szabad magát kivonni.“

Felkéri e lap szerkesztője a méhésztársakat, hogy akik az egyesületi adományoktól különállólág a lapra adományokat szántak, azokat külön a szerkesztőség címére küldeni sziveskedjenek. A papír árának és a munkabéreknek emelkedése rendkívül megnehezítette lapunk kiadását. Emiatt a lap terjedelmét némileg kénytelenek voltunk csökkenteni is. Ha méhésztársaink a lap fentartására irányuló munkánkban támogatnak bennünket, úgy lapunk a legnehezebbnek ígérkező 1924. év minden havában meg fog jelenni. A lap szerkesztője, hogy tanuságot tegyen arról, miszerint maga elsősorban törekszik a nehézségek áthidalására, azzal igyekezett e törekvéseinek bizonyosságát adni, hogy a lap számára szükséges papírost egész évre lekötötte. Most már csak két címen emelkedhetnek a kiadások: a munkabéreknél és a posta portónál, a harmadik cím most már egész évre ki van kapcsolva. Amint láthatják méhésztársaink, nem várjuk összetett kézzel a sült galambot, hanem előrelátással igyekezzünk magunk is megtenni mindent, ami emberileg megtehető. Mi nem kérünk szegényebb sorsu méhésztársainktól semmit; hiszen ők maguk is támogatásra szorúlnak; mi csak anyagilag tehetősebb méhésztársainkhoz fordulunk, akik egy kis áldozatot egyáltalán nem éreznek meg. A győri méhész-egyesületnek nagyérdemű elnöke, ifj. *Páder Ferenc* nyitotta meg az adományok sorát, aki saját egyesületének legnagyobb maecenása, akinek áldozatkészsége a méhészet terén országosan ismeretes; reméljük, hogy az ő szép példája számos követőre fog találni.

2. **Méhészeti előadás Győrött.** December 16-án *Csekme Károly* százados tartott előadást a méhek biztos és jó átteleléséről, ismertetve *Fritz Lannert* híres német méhész kísérleteinek eredményeit. — Az újévben, január 7-én folytatta Győrött a méhész-

Eladó kisboczándi állókaptár 18 méhesaládra, 10 drb. anyanevelő, 1 drb. boczándi mézpergető. — Értekezni lehet szerkesztőségünkben.

egyesület előadásainak sorozatát, amikor Szabó István jeles gyakorló méhész tartott előadást a kaptár, a keret és egyéb méhészeti eszközök készítéséről, hogy a tagok házilag maguk állíthassák elő ezeket a tárgyakat.

3. Diszelnök. Győrben a méhész-egyesület diszelnökévé választotta Darányi Kálmán főispánt, akinek az erről szóló diszoklevelet f. évi január 9-én egy küldöttség nyújtotta át Páder Ferenc elnök vezetésével. A főispán melegen érdeklődött az egyesületi belélet iránt és örömeinek adott kifejezést, hogy az egyesületben élénk, mozgalmas élet folyik. Végül megköszönvén a bizalmat, ígérte, hogy az egyesületet működésében minden téren támogatni fogja.

4. Gazdasági lapok és a méhészet. Budapesten (VII., Miksa-utca 7. sz.) hetenkint megjelenő és a gazdaközönség körében legelterjedtebb, a „Gazdasági Lapok” minden számában fog adni méhészeti rovatot, melynek célja, hogy a méhészetet a gazdaközönség körében népszerűsítse. A rovatot újabb bővített alakjában a folyó évtől kezdve Niedermann Antal min. tanácsos szerkeszti, aki a „Tiszántúli Méhész-Egyesület”-nek Nagyváradon egykoron elnöke volt. Méhészársainak és a kisgazdaközönségnek melegen ajánljuk ezt a kiváló szaklapot figyelmébe. Mutatványszámot mindenkinek küldenek a lapból, aki kér.

5. 279.000 korona tiszta jövedelme volt a győri méhészegyesület propaganda előadásainak, amiről dec. 16-án tartott választmányi ülésen tett Páder Ferenc elnök jelentést, amit nagy örömmel vettek tudomásul. — Jelentette az elnök, hogy az egyesület pénzét nem heverteti, hanem 20 drb megyei takarékpénztári részvényben helyezte el. — A tagok száma elérte a 250-et.

6. Jászkarajenőről Tugyi Sándor méhészársunk jelentése kiemeli, hogy december 20-ig ott oly enyhe idő járt, miszerint a hőmérő 16–18° C meleget mutatott, és decemberben még virágport hordtak a méhek. A téli hideg dec. 21-én a csillagászati tél beálltával egyidejűleg köszöntött be, azóta 10–12 fokos hideg állandó, amiből arra következtet, hogy az 1924. év jó mézelési eredményt hoz.

Tennivalók a méhesben.

Január—február.

A méhcsaládoknak teljes nyugalomra van szükségük. Zárt méhesben ne tűrjünk meg baromfiakat, amik zajt csapnak és zavarják a méheket nyugalomukban. Szabadban elhelyezett kaptárakat ne érje ütés, dobálás, marhák ne juthassanak közelébe. Legjobb, ha kerítéssel védett kertben vannak a méhkaptárak elhelyezve. Tartsuk szemmel, egerek, cickányok nem furakodnak-e be a kaptárba. A szigorú, hideg tél előnyös a méhekre, mert minél hidegebb van, annál kevesebb mozgást végeznek és annál kevesebb élelmet fogyasztanak. A méh egyedüli a rovarok között, amely télen is táplálkozik. Ha méhek kevés élelemmel mentek telelőbe, az etetést kora tavasszal, szükség esetén február második felében meg kell kezdeni, mert ekkor a fiasítás már meg szokott indulni. A tél folyamán tartsunk gyűléseket és ezeken beszéljük meg, mik azok a méhész-kivánságok, amik teljesítésre várnak.

Felhívás a méhészársadalomhoz. Hozzáfogtam a méhészet történetének a megírásához, előbb azonban a kommunizmus és az oláh megszállás alatt történeteket írom meg, ezért felkérem a méhészársaimat, hogy aki bármit tud a kommunizmus és az oláh megszállás alatt a méhészettel kapcsolatosan végbe ment rombolások és személyes dolgokról, az írja meg hűen amint történt és küldje el nekem, amit a saját neve alatt fogok megjelentetni. Fényképfelvételeket szintén közölni fogok. Rákospalota, Szondy-utca 9. *Ignác Sándor.*

